

**UCHWAŁA Nr XI/75/2015
RADY MIEJSKIEJ w SĘPÓLNIE KRAJEŃSKIM
z dnia 26 sierpnia 2015 r.**

**w sprawie odmowy uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa w uchwale
Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim**

Na podstawie art.18 ust. 1 i art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Odmawia się uwzględnienia wezwania Dyrektora Krajeńskiego Parku Krajobrazowego do usunięcia naruszenia prawa w uchwale Nr VII/55/2015 Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie pozbawienia statusu pomnika przyrody z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ**

Kazimierz Jagodziński

Uzasadnienie do Uchwały Nr XI/75/2015
Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim
z dnia 26 sierpnia 2015 r.

W dniu 29 kwietnia 2015 r. Rada Miejska w Sępólnie Krajeńskim podjęła uchwałę Nr VII/55/2015 Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim w sprawie pozbawienia statusu pomnika przyrody.

Pismem z dnia 9 lipca 2015 r. złożonym w Urzędzie Miejskim w Sępólnie Krajeńskim Dyrektor Krajeńskiego Parku Krajobrazowego wezwał Radę Miejską w Sępólnie Krajeńskim do usunięcia naruszenia prawa poprzez wyeliminowanie powyższej uchwały z obrotu.

W odpowiedzi na wezwanie Dyrektora Krajeńskiego Parku Krajobrazowego do usunięcia naruszenia z dnia 9.07.2015 r. Rada Miejska w Sępólnie Krajeńskim wskazuje, iż nie podziela argumentacji w nim zawartej. Nawet gdyby zgodzić się ze stanowiskiem Dyrektora Krajeńskiego Parku Krajobrazowego, iż z uwagi na fakt, że pojęcie bezpieczeństwa powszechnego nie jest zdefiniowane w systemie prawa, zatem przy jego wykładni na gruncie art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 16.04.2004 r. o ochronie przyrody należy posiłkować się art. 163 § 1 Kodeksu karnego, to i tak spełniona została jedna z przesłanek wskazanych w tym ostatnim przepisie. Mianowicie pomnik przyrody, którego dotyczy uchwała Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim nr VII/55/2015 z dnia 29.04.2015 r. stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa powszechnego poprzez zagrożenie dla wielu osób. Nie sposób zgodzić się z Dyrektorem KPK, iż za ugruntowany należy uznać pogląd, iż pojęcie „wiele osób” oznacza co najmniej 10 osób. Jak wskazuje np. Prof. Andrzej Marek (Marek A. Kodeks karny. Komentarz, Lex 2010).

"Określenie "wiele osób" nie jest liczebnikiem oznaczającym "kilkanaście" (co najmniej 10 - tak twierdzą m.in. J. Wojciechowski, Komentarz, s. 258 i 310; R.A. Stefański (w:) A. Wąsek (red.), Komentarz I, s. 422 oraz tegoż, Przepisy przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu i w komunikacji. Komentarz, Warszawa 2000, s. 30), lecz jest pojęciem ocennym, oznaczającym "dużo, dużą ilość lub liczbę". Chodzi zatem o więcej niż kilka osób (według K. Buchały przyjęto uważać, że "wielu" to ponad 5 osób; zob. cyt. Komentarz 2, s. 331). Ten tok rozumowania przyjął SA w Katowicach w wyroku z dnia 18 października 2001 r. (II AKa 372/01, Orz. Prok. i Pr. 2002, nr 7-8, poz. 28), uznając, że skoro w konkretnym wypadku zagrożone było życie lub zdrowie siedmiorga małoletnich dzieci, wystarczy to do stwierdzenia, że niebezpieczeństwem objętych było wiele osób, co uzasadnia zastosowanie art. 163 § 1 k.k. Jest to rozstrzygnięcie oczywiście słuszne, nie wiadomo więc, dlaczego M. Kulik uważa, że należy podzielić pogląd, iż musi to być kilkanaście osób (zob. M. Mozgawa (red.), Komentarz, s. 325). Rację ma G. Bogdan, gdy pisze, że w wypadku pojęć ocennych przewagę nad argumentami gramatycznymi winna mieć wykładnia celowościowa (zob. A. Zoll (red.), Komentarz, s. 409 i 449)."

Wskazać ponadto należy na słuszny pogląd Krzysztofa Gruszeckiego (K.Gruszecki, Ustawa o ochronie przyrody. Komentarz., Lex 2013, komentarz do art. 44), iż:

"Przesłanki związane z realizacją celu publicznego stanowiły już przedmiot rozważań w komentarzu do art. 7 oraz 24 u.o.p. i aktualne pozostają uwagi tam poczynione. Analogicznie przedstawia się sytuacja z przesłanką konieczności zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, o której była mowa w komentarzu do art. 15 i 17 u.o.p. Jedyłą okolicznością wymagającą zaznaczenia w tym zakresie jest to, że w tym przypadku zapewnienie bezpieczeństwa państwa nie musi być związane z usuwaniem jakiegoś konkretnego zagrożenia, przy realizacji postanowień art. 44 ust. 4 u.o.p. za wystarczającą

podstawę będzie należało uznać zarówno zagrożenie hipotetyczne, jak i realne. Ustawodawca nie mówi bowiem o bezpośrednim niebezpieczeństwie, tak jak to miało miejsce w art. 15 u.o.p."

Z powyższego wynika zatem, iż wystarczy hipotetyczne zagrożenie dla 5-7 osób, oczywistym jest zatem, iż zagrożenie takie i to wysoce prawdopodobne istnieje w odniesieniu do części pojazdów przejeżdżających drogą przy której rośnie przedmiotowe drzewo. W ocenie Rady oczywistym jest, iż większość pojazdów samochodowych dopuszczonych do ruchu drogowego jest pięcioosobowych, o busach i autobusach również tamtędy jeżdżących nie wspominając. Zatem co najmniej wysoce prawdopodobne jest stworzenie zagrożenia dla takiej właśnie liczby osób jednocześnie. Zagrożenie dla wielu osób jest hipotetycznie możliwe również w przypadku przewrócenia się całego drzewa na sąsiadujący budynek (podkrzesanie gałęzi nie usuwa tego zagrożenia). Nie jest bowiem trudna do wyobrażenia sobie sytuacja, iż w budynku akurat będzie przebywało wiele osób w rozumieniu omawianym w tym miejscu. Wskazać również należy, iż 8 metrów od drzewa którego dotyczy uchwała usytuowany jest przystanek autobusowy na którym jednocześnie może znajdować się większa niż 5 – 7 osób grupa osób. W szczególności Rada zwraca uwagę, iż przystanek ten jest miejscem w którym zbierają się uczniowie okolicznych szkół odbierani i przywożeni przez autobus.

Znamienne w ocenie Rady przy tym jest, iż Dyrektor KPK nie odniósł się do kwestii kluczowej w sprawie i powoływanej w uchwale, mianowicie faktu, iż u podstawy pnia widać spróchniałe miejsca przez które w okresie zimowym wypływa woda, co może wskazywać że pień w środku jest pusty. Wskazujemy również, że uchwała została wydana po wymaganej ustawowo konsultacji z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, który uzgodnił projekt uchwały a więc podzielił stanowisko Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim.

Rada Miejska w Sępólnie Krajeńskim wskazuje również, że podjęcie przedmiotowej uchwały poprzedzone było przeprowadzonymi oględzinami przedmiotowego drzewa przez przedstawicieli różnych organów i instytucji (Zarządcy drogi, Starostwa Powiatowego w Sępólnie Krajeńskim, RDOŚ, Krajeńskiego Parku Krajobrazowego, Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskiej i Urzędu Miejskiego) z których żaden nie kwestionował stanu drzewa a tym samym zasadności podjęcia uchwały. Podjęcie uchwały było również poprzedzone rozmowami z osobami mieszkającymi w pobliżu przedmiotowego drzewa (wg stanu na dzień 26 sierpnia 2015 roku w najbliższym otoczeniu drzewa tj. w obrębie promienia ewentualnego upadku drzewa mieszka 10 osób. Kolejny budynek będzie zasiedlany w okresie 1 – 1,5 roku przez rodzinę 4 osobową. Ponadto w tym obrębie znajduje się również powołany wyżej przystanek autobusowy na którym gromadzą się dzieci i młodzież dojeżdżający do szkół), które stwierdziły, że przy większych podmuchach wiatru z tego drzewa na tereny ich nieruchomości spadają gałęzie i konary mogące uszkodzić budynki a także mogące spowodować uszczerbek na zdrowiu mieszkańców. Ostatnie zabiegi sanitarne w obrębie korony drzewa zostały przeprowadzane przez treeworkera posiadającego przeszkolenie w tym zakresie i miały miejsce na przełomie lat 2011 - 2012. Wg jego relacji wewnątrz pnia drzewa rozpoczęły się procesy chorobowe. Opinie te zostały potwierdzone przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w piśmie z dnia 7 listopada 2014 roku przesłanym do Urzędu Miejskiego w Sępólnie Krajeńskim. RDOŚ stwierdziło co następuje: „W buka rosnącego na km 10 + 450 stwierdzono zgniliznę (widoczny owocnik patogenu) oraz ubytki wgłębne pnia. Drzewo zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego na drodze powiatowej oraz stwarza zagrożenie dla pobliskiego budynku mieszkalnego.”

Komisja Rolnictwa, Leśnictwa i Ochrony Środowiska Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim przeprowadzając wizję lokalną powiązaną z oględzinami przedmiotowego drzewa (buk zwyczajny) wyraziła pozytywną opinię co do pozbawienia drzewa statusu pomnika przyrody i zaproponowała jego

usunięcie ze względu na bezpieczeństwo powszechne tj. zagrożenie dla osób przebywających w w budynkach mieszkalnych znajdujących się w bardzo bliskiej odległości od przedmiotowego drzewa (około 8 – 10 m.) oraz zagrożenie dla uczestników ruchu drogowego, w tym osób korzystających z przystanku autobusowego.

W związku z ww. wymienionym pismem Dyrektora KPK, Rada Miejska w Sępólnie Krajeńskim w oparciu m. in. o stanowisko swojej Komisji Rolnictwa, Leśnictwa i Ochrony Środowiska wyrażone na posiedzeniu w dniu 6 sierpnia 2015 r. ponownie obradowała nad rozstrzygnięciami dot. pozbawienia statusu pomnika przyrody buka zwyczajnego (*Fagus sylvatica* L.) rosnącego w miejscowości Dziechowo w pasie drogi publicznej kategorii powiatowej nr 1116 C relacji Stare Gronowo [gr. województwa] – Piaseczno na jej km 10 + 450 (prawa strona) zawartymi wchwale Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim z dnia 29 kwietnia 2015 roku Nr VII/55/2015. Rada Miejska w Sępólnie Krajeńskim po zapoznaniu się i rozpatrzeniu wezwania Dyrektora Krajeńskiego Parku Krajobrazowego do usunięcia z obrotu prawnego wadliwej i szkodliwej dla przyrody i walorów krajobrazowych Krajeńskiego Parku Krajobrazowego uchwały w sprawie pozbawienia statusu pomnika przyrody podtrzymała swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie tj. odmówiła uchylenia przedmiotowej uchwały.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ**

Kazimierz Jagodziński